

בש"פ 5324/17 - נסימן בoirat נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5324/17

כבוד השופט ח' מלצר
נסימן בoirat

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

בקשת רשות ערג על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה (כב' השופט א' פורת) מתאריך 26.06.2017 ב-
עמ"ת 45949-06-17

בשם המבקש: עו"ד פאיץ יונס

בשם המשיבת: עו"ד יair חמודות

ההחלטה

1. בפני בקשה רשות ערג לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ז-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' פורת), ב-עמ"ת 45949-06-17 במסגרתה נדחה ערכו של המבקש על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט פ' ארגמן) ב-עמ"ת 19791-05-17 לעצור אותו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

אביא להלן את הנתונים הדורשים להכרעה בבקשתה.

רקע

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. بتاريخ 10.05.2017 הוגש נגד המבוקש כתב אישום לבית משפט השלום הנכבד. בתמצית, במסגרת כתב האישום נטען כי بتاريخ 04.05.2017 נמצא כי המבוקש גידל בبيתו אשר בערערה, ומחוצה לו, 212 שתלים של סם מסווג קניבוס, שהוא בתווך 212 אדניות, במשקל מצטבר של 2,937.13 גרם, וזאת, אף על פי שהיא עצמאית.

בכתב האישום נטען עוד כי המבוקש החזק בبيתו לצורך גידול סם, שכלל, בין היתר, שני מאוררים, חומרי דישון, אדניות, טנאי, גופ תאורה ומונורה, גופ השקיה, ומזרקים. לפי הנטען בכתב האישום, מחוץ לביתו של המבוקש נמצא גם שלוש שליות של סם מסווג קניבוס במשקל מצטבר של 410 גרם, שלא לצורך עצמאית.

לפי הנטען בכתב האישום, לאחר שיטורים הגיעו לבתו של המבוקש (להלן: הבית) – הוא השלים מחלון הבית 113 אדניות.

בכתב האישום נטען עוד כי בחזקתו של המבוקש נמצא בתוך ארגז המחבר לעגלה שהיתה בחצר ביתו – חמישה כדורי תחמושת של רובה ציד בתווך קופסה.

3. כתב האישום ייחס למבוקש את ביצוען של העבירות הבאות: גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים – עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); החזקה, או שימוש בסמים, שלא לצורך עצמאיות – עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) לפקודה, החזקת חצים לעישון, או הכנת סמים, עבירה לפי 9(א) לפקודה; שיבוש מהלכי משפט – עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ורכישת, או החזקת חלק של נשק, או תחמושת – עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום המשיבה הגישה בקשה לעזר את המבוקש עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

5. بتاريخ 10.05.2017 בית משפט השלום הנכבדקבע כי אין מחלוקת בין הצדדים על קיומן של ראיות לכואורה, או על קיומה של עילת מעצר. נקבע כי בנסיבות העניין, מלבד קיומה של חזקת מסוכנות סטטוטורית, המעשים המיוחסים למבוקש מלבדים גם על מסוכנות קונקרטית, וזאת בשים לב להיקף השתילים, וכמות הסם שנמצא, לכואורה, בחזקת המבוקש, וקיומו הנטען של ציוד, אשר יועד לגידול סם, דבר המעיד כי המבוקש נשקף سيكون ממשי להמשך ביצוע עבירות סמים. בית משפט השלום הנכבד הוסיף וקבע כי לאחר שהתרשם מהמפתחים המוצעים על ידי המבוקש קיים ספק האם החלופה המוצעת על ידו יכולה לאין את המסוכנות הנש��פת ממנו. בסיכום הדברים, בית משפט השלום הנכבד הורה על הזמנת תסוקיר שירות מבחר, ונקבע כי המבוקש ישאר במעצר עד החלטה אחרת.

6. بتاريخ 01.06.2017, ולאחר קבלת תסוקיר מעצר, אשר לא המליך על שחררו של המבוקש החלופה, בית משפט השלום הנכבדקבע כי שירות המבחן יבחן האם יש במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאין את המסוכנות הנש��פת המבוקש. בהמשך, הוגש תסוקיר מעצר משלים בעניינו של המבוקש, ובו שירות המבחן חזר על המלצתו שלא לשחרר את המבוקש.

7. בתאריך 19.06.2017 ולאחר שהונחו בפני בית משפט השлом הנכבד שלושה תסקרים מעוצר - בית משפט השлом הנכבד קבע כי לא נמצא טעמים מividim המצדיקים להורות על מעוצרו של המבוקש באיזוק אלקטרוני. עוד נקבע כי לפי האמור בתסקרים שירות המבחן, המפקחים המוצעים אינם מתאימים למטרת פיקוח, בין היתר, מאחר שהם אינם מודעים, או מטעלים מעברו הפלילי של המבוקש, ומהתנהלותו הביעית. בסיכום הדברים בית משפט השлом הנכבד הורה על מעוצרו של המבוקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

8. המבוקש הגיש עורך על החלטת בית משפט השлом הנכבד.

בתאריך 26.06.2017 בית המשפט המחויז הנכבד דחה את העורך בקובעו, בין היתר, כי שירות המבחן העיריך כי נסיבות המקירה אינן מצדיקות לשחררו לחופפת מעוצר בשם לב לאופיו והתנהלותו העברנית של המבוקש, אשר לא ניתן ליתן בו אמון, והוא איננו נרצע מפני רשות החוק, בציינו, בין היתר, כדלקמן:

"העורר [המבחן - ח"מ] שוחרר מכלאו ביוני 2015, מאז הסתבר בעבירה של נהיגה בזמן פסילה וכן בעבירה הנוכחות שהוא אינו כושש לשוב ולצורך סמים באופן קבוע. התרומות שירות המבחן בעניינו בתסaurus הראשי היה חד משמעית וצווין כי לא ניתן לשום לעורר [המבחן - ח"מ] גבולות והוא אינו מורתע מרשות החוק. בשם לב לך, אני סבור כי לא ניתן לשלב את העורר [המבחן - ח"מ] בשום חלופת מעוצר, שלא יהא בה כדי לאין את המסוכנות ולהציב לו גבולות ראויים. כידוע, בהדר אמרון בעורר [המבחן - ח"מ], אין ניתן לשקל חלופה, בזודאי שעיה שעסקין במיל שרב ומסתבר בעבירות שוב ושוב ורואה בעברינות חלק ממכלול חייו" (ראו: עמ' 4 להחלטה).

נוכח האמור לעיל - בית המשפט המחויז הנכבד קבע כי אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט השлом הנכבד, ועל כן דחה את העורך.

מכאן הבקשה למתן רשות עורך שלפני.

טענות הצדדים

9. לטענת בא-כוח המבוקש עניינו מהו מקרה חריג, בגדירו הערכאות הנכבדות דלמטה סטו מההלהכה הפטוקה, כאשר, לשיטתו, במקרים דומים - נאשמים שוחררו לחופפת מעוצר. בא-כוח המבוקש מוסיף וטוען כי המפקחים השונים שנבחנו בידי שירות המבחן - הינם ראויים, וכי הם נפסלו ללא סיבה רואה. בא-כוח המבוקש טוען עוד כי בעריכת התסקרים נפלו פגמים שונים, וביניהם, לדבריו, כי קצינת מבחן החתוםה על התסקרים אינה מי שראינה את המבוקש במשרדי שירות המבחן.

10. בא-כוח המשיבה טוען, מנגד, כי דין הבקשה להידחות באשר עניינו של המבוקש איננו מצדיק דין בו ב"גלאול שליש". לטענת בא-כוח המשיבה אף לגופם של דברים לא נמצא פגם בהחלטה לעצור את המבוקש עד לתום ההליכים, וזאת, אך טוען, נוכח עורך הפלילי של המבוקש, המסוכנות הנש��ת ממנו, נושא העבריות המייחסות לו בכתב האישום,

והאמור בתסקיריו שירות המבחן שניתנו בעניינו. לשיטת בא-כוח המשיב, לא ניתן ליתן ב厴בוקש אמון לצורך שחרור לחופת מעצר, אף לא לשם מעצר באיזוק אלקטרוני.

דין והכרעה

11. לאחר שעינתי בבקשתו ובחומר שצורף לה, ובתגובה המשיבה - הגעתו לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. להלן יובאו בקצרה הנימוקים להחלטתי זו.

12. בפסקתנו נקבע כי רשות ערר לפי סעיף 53(א) לחוק המעצרים תינתן, כלל, במקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מענינים של הצדדים להילין. במקרים מיוחדים תוכל להינתן רשות לעורר גם כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות ומיעוזות הצדיקות זאת, כדוגמת מקום בו זכויות הנאשם נפגעו מעל במידה הדרישה, ומנגד, במקרים שבהם סבור בית משפט זה כי ההחלטה, נשוא הבקשה, לא יחסה את המשקל הרואי לביטחון הציבור (ראו: בש"פ 4794/12 מדינת ישראל נ' פלוני (25.06.2012); בש"פ 16/6613 ברלנד נ' מדינת ישראל (להלן: עניין ברלנד) (15.09.2016)).

13. הבקשה שלפני איננה מעוררת סוגיה משפטית רחבה, החורגת מענינים של הצדדים לה, ואף איננה מצביעה על נסיבות חריגות מיוחדות, שבהן ראוי להעניק רשות לעורר. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

14. מעבר לדרוש – סבורני אף לגופם של דברים דין הבקשה להידחות מאחר שלא מצאתי פגם בהחלטת בית המשפט המחויז הנכבד. בעניינו אין חולק כי קיימות ראיותلقאה להוכחת המიוחס ל厴בוקש בכתב האישום, וכן כי קיימת עילת מעצר. בפסקתנו נקבע כי שחרור לחופת מעצר תלוי, בין היתר, בשאלת האם ניתן לתת אמון בנאשם. שאלת זו נבחנת, בין השאר, באמצעות בחינת: עברו של הנאשם; התנהגותו במהלך האירועים, נשאי כתב האישום; ונסיבותיו הפרטניות של הנאשם. עוד נבחנת השאלה האם חלופת המעצר המוצעת תהווה מענה הולם לתכליית המעצר (ראו: בש"פ 4658/15 פישר נ' מדינת ישראל (09.07.2015); עניין ברלנד; בש"פ 17/1468 ואזנה נ' מדינת ישראל (30.03.2017)).

15. עבירות סמים, מהסוג המיוחס ל厴בוקש, מקומות חזקת מסווגות סטטוטוריות (ראו: סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים). בפסקה נקבע כי רק במקרים חריגים ווצאי דופן ניתן לאין את מסווגנותו של הנאשם בעירות סמים כללו באמצעות חלופת מעצר (ראו: בש"פ 4305/09 חרבאו נ' מדינת ישראל (25.05.2009); בש"פ 3660/10 מדינת ישראל נ' אלעמרני (17.05.2010); בש"פ 6312/16 עומסי נ' מדינת ישראל (10.10.2016)). זאת ועוד, כבר נפסק כי: "חלופה של מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני שוללת בעיקרונו את החלטתה על עבירות סמים" (ראו: בש"פ 1495/17 מדינת ישראל נ' זאודי, פיסקה 20 (21.02.2017)). לא מצאתי כי עניינו של המבחן מצדיק סטייה מכללים בסיסיים אלו, וזאת מהטעמים הבאים:

(א) המבחן מואשם בביצוע עבירות סמים, בהיקף לא מבוטל, הכול, בין היתר, החזקה של סם מסווג קנבוס בהיקפים נכבדים שלא לצריכה עצמית (410 גרם של סם מסווג קנבוס, ו-212 שתילי קנבוס). העירות המיוחסות לו, בסיבות ביצוען, מעידות על מסווגות ממשית הנשקפת מהמשיב בתחום הסמים. לא מיותר לציין גם כי ל厴בוקש מיוחסת החזקה 5

כדרוי תחמושת של רוביו ציד.

(ב) המבקש הוא בעל עבר פלילי מכבד, הכלול, בין היתר, עבירות רכוש, תקיפת שוטר, הפרת הוראה חוקית, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, החזקת סמים לצריכה עצמית, נהיגה בזמן פסילה וסיכון חי אדם בנתיב תחבורה. המבקש אף ריצה עונשי מאסר, ושוחרר ממאסרו האחרון בתאריך 01.06.2015.

(ג) שירות המבחן העיריך כי רמת הסיכון הנש��פת מה המבקש להישנות מעשים דומים לאלו המוחסנים לו בכתב האישום, הינה – גבואה (ראו: תסקיר מתאריך 29.05.2017). בתסקיר נאמר, בין היתר, כי המבקש הינה בעל קוו אישיות אימפרטיביים, מאופיין במעורבות אינטנסיבית בתת-תרבות עברינית, וקיים אצלו קושי ליתן אמון בגורמי טיפול. בפסקיקתנו נקבע כי:

"ה גם שבית המשפט אינו מחייב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן, הרי שסטיה מהמלצתה שלילית של שירות המבחן תיעשה באופן חריג, ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל" (ראו: בש"פ 4794/12 מדינת ישראל נ' פלוני, פיסקה 18 ((25.06.2016).

הדברים מודגשים בעניינו בו שירות מבחן העיריך במסגרת שלושה תסקירים שונים כי אין יכולת של המפקחים שהוצעו בידי המבקש כדי להציב לו גבולות.

(ד) כדי להכריע האם ישנה אפשרות להפחית מסוכנותו של העורר בדרך שאינה מעורר מאחריו סORG ובריח – על בית המשפט לחת את הדעת על הסיכוי שהתנאים המגבילים שיוטלו עליו, במטרה להפחית את מסוכנותו, "ישמרו ויקיימו". ההכרעה בשאלת זו תלויה, בין היתר, ביכולת של בית המשפט לתת אמון בנאים, כי יעמוד בתנאים שנקבעו לו (ראו: בש"פ 4101/16 טאהה נ' מדינת ישראל (16.06.2016)). בנסיבות שתוארו, ובצד יתר השיקולים, דומה שקשה ליתן אמון בבקשתו.

16. נכון כל האמור לעיל – הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ב בתמוז התשע"ז (16.7.2017).

ש | פ | ט